

Pois kävelit ja minä jäin Tähän seisomaan Surullisen puun viereen Onttokuorisena Pois veit sen katalan arjen Joka opettaa Toiston kautta varmistaa Hioo meistä timantteja Pois otit sylisi turvan Joka päivä saman Kellon lailla lohduttavan Säännöllisen varman Pois lähti syvä huokaus Joka rinnassani lepatti Kun kättäni hiljaa Pöydän yli kosketit Veit itsesi Jäin ontoksi Veit kurin Jäin hulttioksi Veit turvan Jäin roikkumaan Veit rakkauden